

JOSIP KOKIĆ ŠTRAJKA GLAĐU UZ NEUZIMANJE TEKUĆINE - OKRUŽEN POLICIJOM. CRKVA ŠUTI. ČEMU IZJAVA POVJERENSTVA IUSTITIA ET PAX?

dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb

Dragun: Cijenjeni g. Kokiću, počinjete štrajk glađu, a hrvatska javnost uopće ne zna zašto to činite. Zanima nas ponajprije sam ovaj štrajk glađu, a zatim i Vaša stajališta glede graničnih sporova sa Slovenijom.

Kokić: Vaše pitanje nije potpuno u skladu s mojom najavom štrajka, jer radi se ponajprije o ne uzimanju tekućine, bez koje ne možete živjeti više od 4 do 5 dana. To gorko iskustvo sam prošao kad sam se borio za generala Glavaša. I ne samo njega već svih naših branitelja da se brane sa slobode, posebice naših generala. To je minimum koji je ova država trebala učiniti, a nije. Tada sam bio bez tekućine 4,5 dana i na pretragama na Rebru rekli su mi da imam još jedan dan života, i želim li da me spašavaju. Rekao sam i potpisao: NE! Božjom providnošću i zalaganjem dobrih ljudi, i biskupa i akademika Branimir Glavaš je pušten na slobodu, čime su spašena dva života, moj i njegov. **Granični spor sa Slovenijom uopće i ne treba rješavati, jer on u stvari i ne postoji**, a međunarodno pravo to u cijelosti i potvrđuje. Danas sam pred Hrvatskim Saborom izjavio za slovensku televiziju, da se je i njihova i naša Vlada odcijepila od naroda, a tako je u većini država diljem Europe i svijeta, pa problema i ratova nikad dosta. Slovenski narod volim kao i svaki, a međusobni odnosi su u svakom pogledu dobri i čak bolji za njih. Da bi političari i jedni i drugi bili zapaženi moraju stvarati probleme, jer drugačije tko bi ih spominjao, ali nije samo to.

Dragun: Započet ćemo s primjedbama koje nam je ovih dana uputio Zvonimir Došen iz Hamiltona u Kanadi: "Zašto odjedanput o hrvatskim granicama odlučuje Srпкиnja, pa koliko je ona u vlasti Hrvatske države, koliko sranja je do sada napravila sa svojim drugovima? Slikala se s braniteljima i to onim podobnim koji možda nisu ni bili u

obrani domovine, a dobili su ili kupili sve. Trebalo se dignuti prije mnogo godina za pravdu, ali i branitelji šute, jer im valjda tako

Josip Kokić prosvjeduje ispred Hrvatskog Sabora

odgovara, a većina njih je i tako podkupljena, pa gdje može biti zajedništva branitelja kad ima 87 udruga u kojima vladaju osobe koje nisu ni obukle uniformu, jesu samo

za paradiranje po Zagrebu. Sve je po meni sada prekasno!"

Kokić: Jadranka Kosor, koja je bila članica pokreta za Jugoslaviju, zaslužuje **opoziv zbog stvarne izdaje nacionalnih interesa i kršenja Ustava i zastupničke prisege**. Naravno da to Sabor neće učiniti, ali zato MORA Ustavni sud. Kako može jedna novinarka koja nema veze s pravom, jer ga je odavno napustila, raspravljati pogotovo o međunarodnom pravu, suprotno vrhunskim stručnjacima, smiješno je kad ne bi bilo žalosno. Predsjednik Reagan je bio glumac i kauboj, ali je slušao stručne i domoljubne ljude, pa je ekonomija bila na zavidnoj razini. Branitelji još imaju šansu reagirati doista na braniteljski način u miru. Što se tiče njene etničke pripadnosti, već sam pisao, i kao katolik poštujem svakoga, ali sam protiv onoga što radi i čini. S obzirom na krvavu blisku prošlost agresije, pa kada se spoji jedno i drugo i poveže, neminovno se taj spoj nameće, kao i u slučaju spomen obilježja na Ovčari, koju želi kupiti srpski kupac.

Dragun: Nije Vam ovo prvi puta štrajkati glađu?

Kokić: Ovo bi bio osamnaesti štrajk glađu. Šest ih je bilo za Vukovar.

Dragun: Što će biti, ako se sadašnja hrvatska vlast ogлуši o Vaše zahtjeve, a što je vrlo vjerojatno?

Kokić: Gospodinu Došenu odgovaram, nikada nije kasno, ako se građani -domoljubi pobune i izađu na ulice mirnim prosvjedom. Sto tisuća građana na Trgu bana Josipa Jelačića bila bi dostatna za opoziv Jadranke Kosor, jer državne institucije će vjerujem zakazati.

Dragun: Koji su ciljevi ovog Vašeg štrajka glađu?

Josip Kokić s novinarkom
HINAe

Kokić: Cilj mojeg štrajka glađu kao osobe i pojedinca jest da sam ja, kao pojedinac, spreman na žrtvu vlastitog života da bih učinio što je u mojoj moći, a ostalo prepuštam dragom Bogu i dobrim ljudima u Crkvi i izvan nje. Ako narod ne osjeća svu ovu farsu, podlost i nepravdu, u što nimalo ne vjerujem, tada trebaju snažni pojedinci kao i uvijek u životu, koji će narod pokrenuti. Evo nakon

savršene i autentično domoljubne i kršćanske izjave HBK, treba učiniti i korak dalje i **IZBORITI SE!!!** **Ako nema druge neka i oni štrajkaju, a da su ranije reagirali, na što sam ih možda jedini javno upozoravao odavno, danas ja ne bi bio u poziciji da uništavam sebe i svoju brojnu obitelj, a niti bi slušali ovu farsu u Hrvatskom Saboru.** Hvala Bogu da je barem zastupnik Boro Grubišić progovorio na argumentiran i autentičan hrvatski domoljubni način, a čitav sporazum nazvao izdajničkim i čelnu osobu koja ga zagovara i želi potpisati ako već nije.

Dragun: Kako će se odvijati ovaj Vaš štrajka gladu i koliko će otprilike trajati?

Kokić: Odvijat će se onako kako i treba, biti spreman ići do kraja. Hrvatski Sabor u mojem slučaju je egzekutor, a zastupnici su u većini prijestupnici u svakom pogledu koji dotiču brigu i skrb za građane i naciju.

Dragun: Sada slijedi nekoliko "tehničkih" pitanja. Čemu toliko vike za toliko malo mora. Zar ga Hrvatska nema i odviše? "Koga briga što Mađarska nema mora?"

Kokić: Država je teritorijalno zakinjuta sa svih strana a to nas čeka i ubuduće, ovakvom politikom i ovakvim sporazumima mimo naroda. Željka Antunović veli svatko ima pravo na svoje mišljenje i javnu riječ pa i Crkva ali mi odlučujemo, i svake četiri godine idemo na provjeru. Do tada bit će sve posve u tuđim rukama gospođo Antunović. Vratite

se u svoju bivšu firmu Sljeme koje ionako više nema, ali Vas zato čeka velika saborska mirovina. To samo može reći profil mediokriteta.

**Josip Kokić s Borom
Grubišićem**

Uostalom u jadnom smo stanju ako nas barem malo, ali lukavo brane Pusićka, Kajin ili oni koji samo ponavljaju stavove svojih šefova.

Dragun: Znadete li tko je zapravo sve ovo zakuhao? Etno-šarmer Pahor ili Jožin pitomac Kučan?

Kokić: Sve je zakuhano našom beskrajnom popustljivošću, a tada u igru ulaze sve opcije prisvajanja vlasti susjednih zemalja.

Dragun: Da. Koji su onda pravi slovenski ciljevi i nakane u graničnim sporovima s Hrvatskom?

Kokić: Pravi ciljevi slovenskih vlasti su dobivanje teritorija i crpljenje naših morskih i podmorskih bogatstava.

Dragun: Čemu politika u graničnim sporovima? Međe obično udaraju geodete i sudski činovnici.

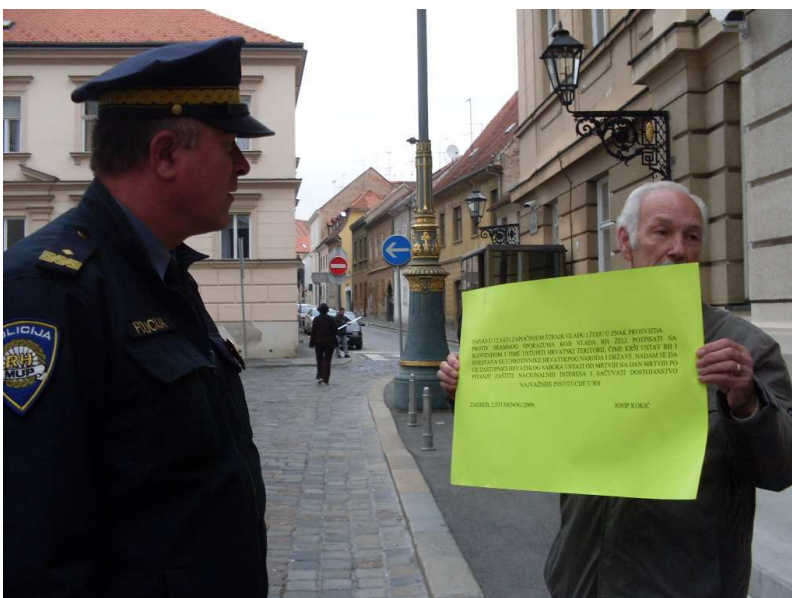
Kokić: U ovakvim stvarima politika nema što tražiti. Samo struka.

Dragun: Hoće li Vas ometati u ovom štrajku glađu?

Kokić: Na kraju moram reći da sam već prvog dana štrajka pred Hrvatskim Saborom doživio neugodnosti od strane policije i rekao bih posve nedužnih ljudi iz osiguranja Hrvatskog Sabora, kojima je bilo neugodno mene natjeravati. Samo sam stajao s komadom papira u kojem sam spomenuo razloge mogeg štrajka i ništa drugo. To naređeno mučenje trajalo je do poslijepodnevnih sati uz stalnu prijetnju nasilnog privođenja. Napominjem da ovakve prosvjede zakon ne zabranjuje.

Dragun: To Vas ne će pokolebati?

Kokić: Ni govora. Ukazujem na činjenicu da sam bio član izaslanstva koje je ostvarilo prvi ulazak u Hrvatski Sabor oporbe 1989. na

Oštro policijsko oko čita

pregovore o nadolasku višestranačja, te sam

isto tako uručio 126.000 potpisa za oslobađanje političkih zatvorenika, na poziv tadašnjeg Sabora Republike Hrvatske. Potpise smo sakupljali tijekom cijelog mjeseca prosinca, na mrazu, a grlati Čičak je bio samo prvu večer, dok su bila upaljena svjetla pozornice i brojnih kamera, te je nestao do svojeg imendana 27. 12. i poslao me u rodno mjesto pred uglednih ljudima, neposredno prije uručjenja popisa, na koje se ugurao laktovima i počeo zboriti pred Anđelkom Runjićem: "Ekselencijo..."

Dragun: Na Vašoj je strani Crkva, Iustitia et Pax ...

Kokić: Nažalost na moju zamolbu da mi dopusti štrajkati gladu u kapelici zbog hladnoće i kiše, župnik crkve Sv. Marka me je kategorički odbio. **Nakon toga odlučio sam nastaviti štrajk kod Majke Božje od Kamenitih vrata. Od sutra 3. studenog 2009. bit ću tamo.** Pridružit će mi se g. **Roman Glas** iz izbornog stožera Marka Franciškovića. Majka Božja nas je primila bez pogovora za razliku od župnika crkve Sv. Marka. Hvala joj.

Dragun: Na kraju neizbježno pitanje. Uskoro će predsjednički izbori. Imate li što poručiti budućem hrvatskom Predsjedniku? I to ne samo glede granice sa Slovenijom.

Kokić: Moja poruka sagledavajući već odavno našu realnosti i odnos snaga u institucijama jest: Na izbore nikako ne ići, jer će biti onako kako oni kompjutorski kreiraju. Ne izlazak, vrlo vidljiv, oni to više ne mogu i gube legitet. Kandidati koji su kvalitetni nemaju šansu a kamoli doći do javnosti. **IZBORE BOJKOTIRATI!!!**

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana

ZAGREB - Pete poljanice 7

hrvatska.uljudba@gmail.com

01-29.23.756 i 091-33.88.431

PODUPIRE

g. Josipa Kokića u njegovu domoljubnom i državotvornom prosvjedu
štrajkom glađu

NE DAMO HRVATSKO MORE!

Izvješća s prosvjeda g. Josipa Kokića čitajte u našim **besplatnim** internetskim glasilima: portal www.hrvatskauljudba.hr (dnevno), časopis GLASNIK (subotom) i časopis OGNJIŠTE (prva srijeda u mjesecu). GLASNIK i OGNJIŠTE šaljemo na e-mail adrese naručitelja nakon prijave na hrvatska.uljudba@gmail.com.

Dnevno novinske konferencije.

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET

dr. sc. Tomislav Dragun

predsjednik

Zagreb, dne 2. studenog 2009.